

putans, se ponere vinum in Calice, poneret aquam; & sic consecraret solum Panem, & postquam comprehendit, esse in Calice aquam, non posset absolute reperiri Vinum consecrandum; vel non sine magno scandalo, aut periculo. Reginaldus d. lib. 29. num. 14.

Documentum quintum. Si celebrans, ante consecrationem, cognoscat defectum essentialem in substantia Panis, vel Vini, projiciat; & Panem, seu Vinum absque defectu substituat, & consecret. Si vero id cognoscat post consecrationem, debet iterum consecrare, vel Hostiam solum, si illa sola habeat defectum, vel Vinum solum, si in ipso tantum defectus sit; vel utrumque, si utraque sit materia inepta. Rubrica Missalis de defectu in celebr. Miss. occurrit. cap. 3. num. 4. & cap. 4. num. 3.

Documentum sextum. Si Sacerdos deprehendat defectum in speciebus post consecrationem, ante assumptionem, iterum consecret vel unam, vel ambas species, removendo ab Altari illam, vel illas, in quibus erat defectus. d. Rubrica Missalis cap. 3. num. 5. & cap. 4. num. 4. At si defectus deprehendatur post assumptionem specierum consecrarum; tunc debet iterum consecrare novam Hostiam, & novum vinum, & utrumque iterum sumere; & hoc quavis defectus fuisset non solum in utraque specie consecrata, sed etiam si in una tantum, sive in specie Panis, sive in specie Vini, dicta Rubrica Missalis cap. 3. num. 6. & cap. 4. num. 5. Sanctus Thomas 3. part. qu. 83. art. 6. ad Quartum. Ratio est, nam licet una ex speciebus fuerit valide consecrata, quia altera defecit, non potuit expressè repræsentare Sacrificium cruentum Crucis, ad quam expressam repræsentationem, ut dictum est supra num. 11. & 12. requiritur utraque species valide consecrata in eadem actione, & Sacrificio Missæ. Excipitur Rubrica Missalis d. cap. 4. num. 5. nisi timor sit scandali; tunc enim ad scandalum evitandum satis est consecrare noviter aliam speciem ab illa, quæ reperta fuerit inepta, & eam consecratam statim sumere. Bisus in Hierurgia tom. 2. Verbum Vinum. §. 7.

Documentum septimum, & ultimum. Si Sacerdos celebrans ita graviter infirmetur post consecrationem unius, vel ambarum specierum, ut profectui Sacrificium non valeat; Missa expleri debet per alium Sacerdotem ab eo loco, ubi ille defuit; & in casu necessitatis etiam per non jejunum. Rubrica Missalis d. tit. cap. 10. num. 3. Diana par. 10. tract. 11. resol. 4. quæ in Coordinato obtinuit sedem in tom. 2. tract. 1. resol. 239. ubi movet dubium; quid agendum, si alius Sacerdos haberi non possit, nisi die sequenti; an sit complendum Sacrificium relicti imperfectum antecedenti die ob mortem celebrantis? Et respondet, affirmare Henriquez lib. 9. cap. 40. n. 1. & Tamburinum in Opusc. de Sacrific. Missæ lib. 2. cap. 8. §. 1. num. 6. & ibi Sæ non expunctus verb. Missa num. 38. Sed negare Aveliam de Sacram. Eucharistia quæst. 11. scilicet 2. cui ipse Diana adhæret, ea ratione, quia per dilationem unius diei non esset una moralis actio per continuationem moralem; unde in tali casu, satis esset, ut in alia Missa sumerentur Species consecrata, quæ in Altari remanserunt ob decubum celebrantis antedicti. Quod si idem celebrans decumberet post Communionem Hostiæ, an alius Sacerdos debeat supplere sumendo Sanguinem? & Missam perficiendo usque in finem? Diana par. 10. tract. 12. resol. 15. Coordinatus autem d. tom. 2. tract. 1. resol. 240. ponit quatuor opiniones. Primam, quod non sit opus alia perfectione Sacrificii, secundam, quod non sit opus perficiendum Sacrificium ab alio Sacerdote, qui Speciem Sanguinis sumat, & Missam compleat. Tertiam, quod alius Sacerdos in tali casu debet Panem novum, & novam Vinum consecrare, & sumere

unà cum Sanguine, qui non fuit sumptus à celebrante defuncto. Quartam, quod alius Sacerdos debet tantum consecrare novam Hostiam, & illam sumere cum speciebus Vini jam consecratis à primo Sacerdote, & omnis opinio habet suos Doctores; ipse tamen Diana amplectitur opinionem secundam, quæ quidem fundatur in Rubrica Missalis d. c. 10. n. 3. ibi: Missa per alium Sacerdotem explatur ab eo loco, ubi ille defuit, & in casu necessitatis etiam per non jejunum.

Tandem Lector notet curiosum Casum. Celebrans 40 cadit in deliquium post consecrationem. Juvatur ab assistentibus exhibitione vini cretici, quo sumpto reasumit vires: adstat alius Sacerdos jejunus; quis horum debet perficere Missam? Respondet Gobat in Theol. experim. tract. 2. num. 806. quod ipse celebrans, etsi non amplius jejunus, debet solum Sacrum continuare, postposito alio Sacerdote jejunato, quia præceptum divinum de Sacrificio perficiendo ab eo, qui cepit, prævalet præcepto jejunii naturalis, quod omnino videtur desinere in tali casu.

DECISIO XXXIII.

ARGUMENTUM.

Celebratio Theologorum Controversia, An fructus, seu valor Sacrificii Missæ sit infinitus, vel finitus? breviter, sed clarè examinatur, & resolvitur. Fructus Missæ triplex, generalissimus pro tota Ecclesia Catholica; Medius pro dantibus stipem; & Specialissimus pro celebrante. Utrum una Missa tantum proficiat applicata uni, quantum si pluribus applicetur? Omnes cooperantes Sacrificio Missæ magnam fructus partem reportant auctoritatibus, & exemplis comprobatur. Stipendia plurimè pro una Missa an licitè recipiantur?

SUMMARYUM.

- 1 Missa valor, seu fructus an sit finitus, vel infinitus?
- 2 Missa fructus triplex, Meritorius, Impetratorius, & Satisfactorius.
- 3 Fructus satisfactorius in Missa habetur semper infallibiliter.
- 4 Offerentes Missam sunt sex.
- 5 Christus est primus, & principalis offerens in Missa.
- 6 Sacerdos celebrans est secundus offerens in Missa.
- 7 Ecclesia Universalis dicitur offerre Sacrificium Missæ.
- 8 Missa Sacrificio actualiter cooperantes dicuntur offerentes.
- 9 Interferentes Sacrificio Missa inter offerentes numerantur, & reportant fructuum specialissimum. Et num. 53.
- 10 Missam audire impendit cupientes, dicuntur spiritualiter offerre.
- 11 Fructus Missæ alius est opere operato; alius est opere operantis. Et uterque in quibus consistat?
- 12 Celebrantibus absque devotione parvus, aut nullus est fructus ex opere operantis.
- 13 Missa fructus ex opere operantis est finitus, & limitatus.
- 14 Missa valor ex opere operato an sit finitus, vel infinitus magna est altercatio inter Theologos.
- 15 Argumenta pro infinitate valoris Missæ ex opere operato.
- 16 Missa est idem Sacrificium cum Sacrificio canæ, & Crucis.
- 17 Christus est dignitatis infinitus.

- 18 Baptismus ex opere operato remittit totam penam.
- 19 Merita Christi sunt infinita.
- 20 Commemoratio multorum fit in Missa.
- 21 Missa fructus crescit, crescent devotione offerentium.
- 22 Missa valor non decrevit ob multitudinem adstantium.
- 23 Lux candelæ, & Vox hominis sive diminutione communicatur multis.
- 24 Missa una an tantum valeant pro uno, quantum pro pluribus?
- 25 Argumenta, quod valor Missæ sit limitatus, & finitus.
- 26 Ecclesia multiplicat Missas pro eadem necessitate.
- 27 Iniquum est applicare uni tantum, quod profectus potest multis.
- 28 Morituri ordinant pro se plures Missas.
- 29 Stipendia plurimè pro una Missa prohibitum est accipere.
- 30 Alti Sacerdotis celebrantis est valoris finiti.
- 31 Legata perpetua Missarum non debent esse superflua.
- 32 Orationum diversitas in Missa non inutilis.
- 33 Charitatis Legè omnibus præfesse debemus.
- 34 Applicatio Sacrificii Crucis in Missa sit limitato modo.
- 35 Missa Sacrificium in se, & in adu primo est valoris infiniti in applicatione, & in adu secundo est finiti valoris.
- 36 Christus cur voluerit, sua merita infinita applicari nobis in Missa modo finiti, & limitati?
- 37 Sacrificium Missæ in eternum veniabile: cruentum Crucis non.
- 38 Christus nunc non meretur, neque satisfacit.
- 39 Baptizantes plures eodem tempore faciunt plura Sacramenta.
- 40 Fructus Missæ ex opere operato est totus illius, qui facit celebrare Missam.
- 41 Fructus Missæ triplex, generalissimus, medius, & specialissimus.
- 42 Numerus major, vel minor assistentium Missæ non præjudicat.
- 43 Candelæ æquè illuminat stantes in eadem sphaera.
- 44 Cap. Non mediocriter 24. de Consecrat. dist. 5. multipliciter declaratur.
- 45 Sacrificia Missæ in toto orbe celebrata præsent omnia fidelibus, exceptis excommunicatis, & existentibus in peccato mortali.
- 46 Ego volo celebrare Missam &c. est oratio habens Indulgentiam quadraginta annorum toties, quoties recitatur ante Missam.
- 47 Sacrificia Missæ inferrentes, & cooperantes participant de fructu medio ejusdem Sacrificii.
- 48 S. Thomas Aquinas inserviebat Missæ. Idem facit Dux Venetiarum.
- 49 S. Wenceslaus Dux Bobemie serbat triticum, & vinum exprimebat pro Missa.
- 50 S. Teresa erat sollicita in rebus spectantibus ad Sacrificium Missæ.
- 51 Anima donatoris domus pro fabricanda Ecclesia liberatur à Purgatorio, in primæ Missæ celebratione.
- 52 S. Severus de Montefalco inventum thesaurum expendit in constructione Ecclesiarum.
- 53 Fructus Missæ pro celebrante est equalis, ac major fructus illius, qui dat stipendium pro celebratione.
- 54 Sacerdotes numquam celebrantes peccant mortaliter.
- 55 Episcopi debent vel quotiè audire Missam, vel eam celebrare.
- 56 Stipendium pro Missa quare sit licitum?
- 57 Missa una satisfieri non potest pluribus stipendiis.

- 58 Decretum Urbani VIII. de unico stipendio pro qualibet Missa.
- 59 Propositiones damnate ab Alexandro VII. circa stipendia Missarum.
- 60 Stipendia plurimè pro una Missa an aliquando licitè accipiantur.

Sequitur, ut explicemus, An fructus, seu valor Sacrificii Missæ sit finitus, vel infinitus? nam ex hac questione pendet resolutio diversorum dubiorum; & præcipue, An una Missa tantum proficiat celebrata pro uno solo, quantum si celebretur pro pluribus? Et an licet Sacerdoti recipere plura stipendia à diversis petentibus Missam, & celebratione unius Missæ possit omnibus satisfacere? In qua questione, (quam Matruius in 4. sent. quæst. 6. num. 115. & ibi Coninch. qu. 83. art. 1. dub. 10. vocant obsecrissimam, & implicatissimam, eò quia Auctores in ea, etsi prolixè, confusè nimis loquuntur) nos pro tenuitate nostri ingenii brevitati, & claritati studentes, quid tenendum sit, & dicendum, juxta proximè Ecclesiæ Catholicæ hic demonstrabimus. Sunt autem præmittenda tria.

Primum est, quod fructus, seu valor Sacrificii Missæ est triplex, Meritorius, Impetratorius, & Satisfactorius. Eminent. Card. de Lugo de Sacrament. Euchar. disp. 19. num. 122. Tambur. de Sacrific. Missæ lib. 2. cap. 2. §. 1. num. 2. Meritum resultat ex Sacrificio Missæ, quia cum sit opus sanctum, & Deo gratissimum, aptum est ex condigno causare meritum in illis, qui in statu gratiæ illud operantur, prout fit in cæteris piis operibus, ut notat idem Card. de Lugo d. num. 122. Imperator est concessio bonorum tum spiritualium, tum temporalium, quæ dantur à Deo virtute hujus Sacrificii, ut ostendimus supra Decis. XII. n. 23. & seqq. & habetur in Concil. Trident. sess. 22. cap. 2. & can. 3. quæ etiam bona à Missæ Sacrificio proveniunt tam justis, quam peccatoribus referuntur à Collegio Salmantico. tom. 11. de Sacramentis in genere tract. 5. c. 4. num. 17. Satisfactio est remissio peccatorum, quæ solvere justè debent vel in hac vita, vel in Purgatorio ob peccata jam confessæ, & deleta; quæ quidem vis satisfactoria est propriissima hujus cruenti Sacrificii; nam sicut in Sacrificio cruento Crucis facta fuit pro omnibus ad sufficientiam, sic in isto per applicationem fit ad efficaciam. d. Colleg. Salmantic. d. c. 4. n. 11. & Matruius d. disp. 6. n. 113. dicens, quod hic fructus satisfactorius est communi Theologorum sententia habetur semper infallibiliter.

Secundum præmissum. Offerentes Sacrificium 4 Missæ Senarii sunt, videlicet sex in ordine. Primus est Christus Dominus, tamquam principalis Sacrificans, tum quia in Cruce omnia, & singula Sacrificia futura Patri æterno pro nobis obtulit; tum quia Sacerdos celebrans ejus nomine celebrat, & in ejus persona consecrat; & ipse Christus per suam humanitatem, tamquam instrumentum divinitati conjunctum, concurrendi ad transubstantiationem, in qua consistit formalis ratio hujus Sacrificii; tum etiam quia idem Redemptor non solum liberatur habet Sacrificium suo nomine à Sacerdotibus Deo Patri oblatum; sed etiam quia creditibile est, eum tamquam summum Sacerdotem in casu, singula Sacrificia, quæ fiunt in terris Patri suo, offerre actu elicitò ob majorem in Patrem reverentiam, & in nos homines amorem, & charitatem. Suarez in 3. p. D. Thom. disp. 77. sect. 1. Col. 6 leg. Salmant. d. tract. 5. c. 2. n. 3. & seqq. Et Eminent. Card. de Lugo d. disp. 19. sect. 7. Secundus offerens est homo Christianus Sacerdotali characterè insignitus, qui ab ipso Christo habet potestatem consecrandi, & sacrificandi, ut ostendimus Decis. VII. n. 19. & docet S. Thomas 3. p. q. 82. art. 7. & 8. atque

atque definitum est à Concilio Trident. sess. 22. cap. 1. & 2. *Et can. 2.* Tertius offerens est Universæ Ecclesiæ, à qua Sacerdotes creantur, & aluntur tamquam Legati ad Deum pro ipsa; sicut enim Republica dicitur petere à suo Rege id, quod petit per Legatum suum; sic tota Ecclesiæ in Sacrificiis Sacerdotum petit à Deo omnia, quæ sunt sibi necessaria; ut docet Apostolus ad Hebr. cap. 5. *Verf. 1.* & dicitur Gobat. d. *trac. 3. num. 106.* Quartus offerens est ille, qui cooperatur Sacrificio, adjuvans Sacerdotem, vel ei stipendium exhibendo, vel æqualiter interveniendo, vel paramenta subministrando. Gobat. *ibid. num. 107.* Quintum locum offerentium occupant illi, qui piè, ac devotè interfunt corporaliter Sacrificio Missæ, illam audientes, quod testantur illa Verba Canonis: *Et omnium circumstantium, quorum tibi fides cognita est, & nota devotio, pro quibus tibi offerimus, vel qui tibi offerunt hoc Sacrificium laudis.* Collegium Salmantic. *dis. trac. 5. cap. 2. num. 7.* Tamburini. *d. lib. 2. cap. 2. §. 1. n. 1.* Quartus in Appendic. de Sacrificio q. 2. *punct. 17.* & Mabritius in 4. *Sent. disp. 4. num. 112.* & idèd reportant à Missa suum fructum specialissimum, ut infra *num. 53.* Sextum tandem locum illi tenent, qui cum nequeant ob impedimenta corporaliter interesse Sacrificio, spiritualiter interveniunt, vota Sacerdotis suis effectibus profectentes. S. Thomas d. 3. p. q. 81. *art. 6. & 7.* Suarez d. *disp. 77. sèc. 2. & 3.* & Gobat. *d. trac. 3. num. 100.* & 110.

Tertium Præmissum. Fructus, seu valor Sacrificii incrementi duplex est. Unus ex opere operato; alter ex opere operantis. Hi terminantur quomodo sint intelligendi, explicamus in Decisionibus de Eucharistia *Decis. LVII. num. 4.* ubi ex Theologis Scholasticis ibi allegatis diximus, fructum, & effectum ex opere operato esse illum, qui immediatè provenit ab opere instituto à Deo ad ipsum fructum, & effectum producendum; præscindendo à merito Ministris, & suscipientis. At ex opere operantis fructum illum esse, qui conceditur intuitu bonitatis, devotionis, & meritis Ministris, & suscipientis. Igitur in Sacrificio Missæ, si virtute ipsius Sacrificii, nulla concurrente devotione celebrantis, remittantur ei, pro quo offertur, triginta anni pœnarum Purgatorii, talis remissio dicitur ex opere operato. Porro si ob summam devotionem, & pietatem, aliaque virtutes Sacerdotis Hostiam incrementam litantis, remittantur anni quadraginta pœnarum; illa decem supra triginta, censetur fructus ex opere operantis. Gobat. *d. trac. 3. à num. 146.* & *seqq.* ubi duo notanda ponit, quæ alibi non inveniuntur, quod valor ex opere operato ita dicitur in sensu passivo, & in tempore præterito, quia Christus in sua Passione, dumque in hoc Mundo esset, instituit, opera, à quibus immediatè in nos provenirent sua merita, & satisfactiones; videlicet Sacramenta, & Missæ Sacrificium; quæ idcirco sunt opera, jam à Christo operata. Alia ex opere operantis ita vocantur, quia respiciunt de presenti qualitatem ministrorum, qui hic, & nunc eadem Sacra operantur. Alterum notabile est, quod in Sacrificio Missæ, fructus, seu valor ex opere operato consistit in consecratione, & sumptione specierum consecratarum. Valor, seu fructus ex opere operantis est ille, qui emanat ex devotione celebrantis in accessu ad Altare, in recitatione Introitus, Hymni Angelici, Oratorum, Epistolæ, Evangelii, Symboli, & universis omnibus verbis, genuflexionibus, & actionibus ipsius Sacrificantis. Ita d. Gobat. *trac. 3. num. 152.* ex quo licet desumere, quàm exiguus sit fructus Missæ ex opere operantis illorum Mysticum, qui præcipiti gestu, & celeri voce Missam recitant abique ulla prioris devotione; & subinde plus valere Sacrum boni, ac devoti Sacerdotis, quàm indevoti; prout respondit Alex. Papa in cap. *Ipsi*

1. q. 1. & docent Sanctus Thomas 3. *part. quæst. 83. art. 3.* Sotus in 4. *sent. dist. 13. quæst. 1. art. 6.* Pellizarius in *Manuali Regular. trac. 5. cap. 9. num. 65.* & alii, quos allegat, & sequitur idem Gobat. *ibid. trac. 3. num. 111.* & *seqq.* & Pax Jordanus *tom. 1. lib. 4. tit. 1.*

His sic prænotatis, ac præmissis, deveniendoad resolutionem quæstionis, Utrum fructus, seu valor Sacrificii Missæ sit finitus, vel infinitus? oportet statim distinguere valorem, & fructum ex opere operantis ab illo ex opere operato: quandoquidem omnes Theologi conveniunt, & concedunt, fructum Missæ ex opere operantis (illum videlicet, qui provenit à dignitate, & bonitate Sacerdotis celebrantis, nec non universæ Ecclesiæ, ministrantium, adstantium, & aliorum offerentium) esse finitum, ac limitatum; ac ratione, quia finita, & limitata est sanctitas omnium mortalium, etiam Ecclesiæ universæ in hac vita. Mabritius in d. *quæ. 6. de Sacramento Ordinis num. 122.* Collegium Salmantic. *d. tom. 11. trac. 5. cap. 3. num. 1.* & Emin. Cardin. Bellarminus *lib. 2. de Missa cap. 4.* Ceterum ex opere operato, quatenus valor Sacrificii provenit à Christo principaliter offerente, sunt discordes Scholastici inter se; alii enim affirmant, valorem Missæ esse extensivè infinitum; ita ut una Missa possit applicari pluribus absque eo, quod ejus fructus minatur ad singulos, atque tantumdem unicuique proficit, ac si nulli alteri applicata fuisset. Ita tenent Cajétanus, Silvester, Canus, Corduba, Valquez, Nugens, Poncius, & alii, quos citat Mabritius *dis. q. 1. num. 114.* E contra alii asserunt, Sacrificium Missæ etiam ex opere operato habere virtutem ita limitatam, & finitam, etiam extensivè, ut si una Missa dicatur pro pluribus, minus proficit singulis, quàm si dicta esset pro uno tantum, quia fructus, quem habuisset ille unus, dividitur inter plures, & ita singuli minorem partem habent. Ita Divus Bonaventura, Scotus, Ricardus, Durandus, Navarus, Bonacina, Tolemus, & alii apud eundem Mabritium *eodem n. 114.*

Præmissæ sententiæ argumenta principaliora sunt sequentia.

Primò: Sacrificium Missæ quò ad victimam, quæ in eo immolatur, efficitur idem cum Sacrificio Cœnæ, & cum Sacrificio Crucis. Sed illa fuerunt infiniti valoris. Ergo etiam istud.

Secundò: In Missa principalis offerens est ipse Christus, ut dictum est in secundo præmissis. Sed Christus est infinitæ dignitatis. Ergo etiam Missa debet esse infiniti valoris.

Tertiò: Fructus Missæ non debet esse inferior, quàm fructus baptismi. Sed qui baptizatur plures eodem tempore, singulis dat plenam gratiam, & remissionem omnium pœnarum ex opere operato. Ergo idem dicendum in celebratione Missæ.

Quartò: Valor, & fructus Missæ nobis applicatur ex meritis Christi. Sed Christi merita sunt infinita. Ergo & fructus Missæ debet esse infinitus.

Quintò: Si fructus Missæ esset finitus, & limitatus, non posset Sacerdos facere commemorationem in Missa nisi de illo, qui illum ordinavit. Sed sic est, quòd in Memento facit commemorationem de pluribus. Ergo valor non est finitus, neque limitatus.

Sextò: Si esset finitus, vel limitatus non posset crescere ob majorem devotionem offerentis, vel ejus pro quo offertur. Sed horum devotione crescente, crescit fructus Missæ, ut diximus in tertio præmissis. Ergo non est finitus.

Septimò: Si fructus non esset infiniti valoris, sequeretur, quòd quò plures eandem Missam audiunt, eò minore fructum reciperent; talis enim fructus divideretur inter singulos; & proinde confu-

lultus esset interesse Sacro, cui pauciores assistent. Sed hoc est falsum, quia multiplicatis assistentibus Missæ non minus proficit singulis, quàm si singuli soli adessent. Ergo fructus Missæ est infiniti valoris.

Octavò: Bonum spirituale non potest esse minus in sui communicatione, quàm sit bonum corporale.

23 Sed in corporalibus lux è candela, & vox ex homine sine diminutione, & æqualiter communicatur tam paucis, quàm multis. Marchinus de Ordine *trac. 3. part. 2. cap. 7.* Tamburini. *de Sacrific. Missæ lib. 3. cap. 1. §. 2. num. 10.* Ergo multò magis fructus Missæ.

Nonò: Facit textus in cap. *Non mediocriter 24. De Consecrat. dist. 5.* ubi S. Hieronymus ait: *Cum igitur pro cunctis animabus Psalmus, vel Missa dicitur, nihil minus, quàm si pro unoquolibet ipsorum diceretur, accipitur.* Ergo fructus Missæ est valoris infiniti.

25 Pro contraria sententia, quòd fructus Sacrificii incrementi Missæ sit valoris limitati & finiti, hæc sunt potiora argumenta.

Primò: Quia si valor esset infinitus Ecclesiæ pro aliqua necessitate plures Missas non multiplicaret; unus enim Missæ valor satis esset. Sed sic est, quòd plures, atque plures Missas multiplicat. Ergo non est infiniti valoris.

26 Secundò: Si valor esset infinitus, inquam esset, applicare uno tantum, cum posset pluribus æquè proficere. Ergo.

27 Tertiò: Meritori frustra ordinarent plures Missas pro se dici, cum satis esset, unam celebrare.

Quartò: Sacerdotes possent per una Missa plura stipendia recipere, & semel celebrando, pluribus satisfacere, quòd est prohibitum per Decreta Urbani VIII. de quibus infra *num. 58.*

Quintò: Quia valor Sacrificii non tam sumitur ex re oblata, quàm ex oblatione ipsa. Sed oblato, utpotè Sacerdotis, & Ministris non potest esse infiniti valoris. Ergo neque Sacrificium.

Sextò: Quia si valor Missæ esset infiniti valoris, essent superflua legata annua Missarum, & Capellanæ perpetuæ; nam unicum Sacrum evacuet totum Purgatorium. Ergo.

Septimò: Item frustra essent ordinatæ ab Ecclesiâ speciales orationes tum pro vivis, tum pro defunctis, & ad nihilum deserviret diversitas earum, cum in Missa non plus valerent illis, pro quibus recitantur, quàm generaliter cuiusque in Ecclesiâ.

Octavò: Si valor esset infinitus, facerent contra charitatem illi Sacerdotes, qui ex devotione celebrarent pro una anima in particulari, quæ esset in Purgatorio; cum ex lege charitatis deberent, eam celebrare pro omnibus animabus ibi existentibus, illas æqualiter liberando.

Nonò: Tota efficacia Sacrificii Missæ consistit in applicatione valoris Sacrificii Crucis, ut ait Concil. Trid. *sess. 22. cap. 1. & 2.* Sed hæc applicatio fit finito modo, & per partem; non autem absolute, & indefinitè. Pasqualigus de Sacrific. *Missæ q. 119. num. 3. & 4.* ubi plurimos DD. cumulat, & Mabritius in 4. *d. disp. 4. quæst. 6. num. 117.* Ergo non est infiniti, sed limitati, & finiti valoris.

In hac controversia distinguere oportet: aut disputamus, an Sacrificium Missæ in se, & in actu primo habeat valorem infinitum? Et respondendum est affirmativè ob rationes, & argumenta pro prima opinione relata: aut querimus, an dictus valor sit infinitus in applicatione, & in actu secundo? Et ad hæcendum est opinio negativæ; ratio autem est, quia talis fuit dispositio Divinæ sapientiæ, & mera voluntas Christi Domini, cujus intentio in tanti Sacrificii institutione cum fuerit, ut illud frequentaretur, & sæpius offerretur; idcirco ob hoc mo-

24 tum, & ob hanc causam voluit, ut sua merita, & satisfactiones infinitæ huic Sacrificio incrementum annexæ non applicarentur hominibus, nisi modo finito, & limitato; & cum virtute finita, ut ex mente Divi Bonaventuræ, & ex doctrina Scoti deducit Mabritius d. *q. 6. num. 115.* & *num. 117.* atque in Theologia Morali *disp. 19. à num. 45.* & *seqq.* & Pasqualigus d. *quæst. 119. num. 4.* & 5. ubi reddit rationem, & convenientiam, ob quam Christus Dominus noluerit, quòd sua Sanctissimæ Passionis, & Sacrificii Crucis merita essent applicabilia omnia simul, & infinito modo; sed tantum per partes, & modo limitato, ac finito. Idipsum docet S. Thomas in 4. *dist. 45. q. 2. art. 4. quæstione. 2.* Et 3. p. q. 79. *art. 5.* Emin. Card. Toletus *lib. 2. cap. 6. & 8.* Card. Bellarminus d. *lib. 2. de Missa c. 4.* Propos. 4. Reginaldus *lib. 29. num. 152.* Gavannus *part. 2. tit. 8. num. 3. sub litt. P.* & alii, quos citat Layman. *lib. 5. trac. 5. cap. 1. num. 9.* ubi ita scribit: *Licet Sacrificium Missæ ex natura sua, sed secundum primam, & remanet potentiam spirituum, habeat infinitam dignitatem, & valorem imperpetuum, & fructum satisfactionis applicandi, tum ratione rei oblate, tum ratione primarii offerentis, qui est Christus Dominus, propter hypostaticeam unionem ipsius dignus; atamen spirituum hoc Sacrificium secundum proximam potentiam, quam habet ex Christi institutione, & voluntate, non habet efficaciam producendi fructum infinitum, sed semper finitum, ac limitatum tam intentionè, quàm extensivè.*

Hæc distinctione stance, virtualiter tolluntur argumenta contraria; verùm quia particularis responso, (ut ajunt Legulei nostri) juris magis aridet, & Alio autem modo. *Instit. Quibus mod. rest. infirm. sic responderi potest argumentis primæ opinionis.*

Ad primum, concedendo Sacrificium Missæ esse idem cum Sacrificio Cœnæ, & cum Sacrificio Crucis, & habere in se eandem infinitam dignitatem, & valorem; sed non esse applicabilem nobis, nisi limitato modo; sic Christo volente ob hanc unicam differentiam inter Sacrificium incrementum, & illud cruentum; quòd scilicet cruentum non sit reiterabile; incrementum verò potest, & debet reiterari.

Ad secundum respondetur, concedendo pariter eundem esse offerentem utriusque Sacrificii Christum Dominum; sed cum hoc discrimine, quòd 38 in Sacrificio Missæ offert per manus Sacerdotum suorum ministrorum, at nunc actu non meretur, neque satisfacit, sicut fecit in cruce; siquidem merita, & satisfactiones suas preteritas infiniti valoris annexa esse voluit huic Sacrificio, sed dari nobis per modum finitum, & limitatum; ad hoc ut in populo fideli sæpius fieret hæc oblatio, & frequentaretur hoc Sacrificium. Mabritius d. *disp. 4. quæst. 6. num. 113. num. 117.* & *num. 123.*

Ad tertium respondetur, plures baptizatos eodem tempore, idèd recipere plenariam remissionem & culpæ, & pœnarum, quia quò sunt baptizati, tot sunt baptizata: at in casu nostro Sacrificium Missæ remanet semper unum, etsi pro pluribus applicetur; & idèd illud non impertitur valor infinitus.

Ad quartum respondetur, utique merita Christi esse infinita, & infiniti valoris; sed ipse voluit, nobis applicari non infinito modo, sed limitato.

Ad quintum respondetur, quòd Sacerdos obligatus ob stipendium offerre Sacrificium pro uno, potest orare etiam pro aliis; quia his applicat fructum ex opere operantis, non autem illum ex opere operato; qui semper totus esse debet illius, à quo datum est stipendium pro Missa. Mabritius d. *q. 6. num. 124. Verf. Ad ultimum respondetur.*

Ad sextum respondetur ex communi Theologorum sententia, triplicem esse fructum Missæ, generalem.

neralissimum, medium, & specialissimum. Primus ex institutione Christi in omni Missa datur toti Ecclesiæ, id est omnibus fidelibus; secundus conceditur illis, qui aliquo modo concurrunt ad celebrationem illius particularis Sacrificii; tertius est proprius ipsius Sacerdotis celebrantis. Nicolius in *Floſculus Verb. Missæ* num. 2. Tamburinus de *Sacrific. Missæ* lib. 3. cap. 1. §. 1. num. 2. & Gobat. d. *trac.* 3. a num. 129. nec non illorum, qui Missam audiunt, & suo modo concelebrant cum Sacerdote, & habent eadem Missa suum fructum specialissimum. Quartus in *Appendice d. q. 2. punct. 17. vers. Dico tertio*. Modò prædicti fructus crescunt, vel decreſcunt quò ad eorum intensionem iuxta maiorem, vel minorem devotionem fidelium, quibus conferuntur; sed non dantur nisi limitato, & finito modo, ut dictum est, quamvis exhauriantur ex fonte perenni, nempe ex meritis, & satisfactionibus Christi infinitis. Maffrius d. q. 6. num. 125. Et ex hoc patet responsio.

Ad septimum, quòd nil deroget fidelibus quòd ad fructum, si plures assistant ad eandem Missam, vel pauciores; quia eum meritorum, & satisfactionum Christi valor fit infinitus, & perennis, de eo quilibet participat iuxta suam dispositionem sine præiudicio aliorum, qui eodem tempore interfunt eidem Missæ. Maffrius *ibid.* num. 127.

Ad Octavum, Maffrius d. *disp.* 4. De Sacramento Ordinis q. 6. num. 126. respondet dupliciter. Primò, quòd lux æqualiter illuminat plures, & vox replet aures multorum, si sint in eadem sphaera, & capacitate; & ex hoc deducitur, quòd quamvis multi in magno numero sint presentes eidem Sacrificio Missæ, si habeant eandem devotionem, & capacitatem, recipiunt æqualem fructum generalissimum, communem omnibus, ut dictum est supra. Secundò, potuisse quidem Deum facere, quòd etiam fructus medius, qui soli nisi datur, pro quo Missa offertur, posset cum eadem Missa prodesset pluribus, sicut prodest illi soli; sed noluisse; & ita, & taliter ordinasse applicationem suorum meritorum in Missa, ut adiantur elemosynæ, si pluribus dispensaretur, minor pars singulis contingeret. Idcirco opinio Marchini reprobatu à Tamburino d. §. 3. num. 11.

Ad nonum multæ sunt responsiones, quæ dantur ad d. cap. Non mediocriter 24. de *Conſecr. dist.* 5. Quòd ea verba sunt intelligenda de fructu specialissimo spectante ad ipsum celebrantem, qui tantum habet pro se, si offert Sacrificium pro uno solo; quàm si pro pluribus. Ita Glossa *ibid.* in *Verb. Dum igitur*. Secunda; loqui textum illum de fructu ex opere operantis, qui fructus est, in una Missa celebrata cum devotione, & hilaritate mentis, æquivalent fructu centum Missarum celebratarum cum anxietate, & sine devotione. Ita eadem Glossa *ibi*. & Maffrius in d. *font. d. disp.* 4. q. 6. num. 123. Tertia; quòd etiam ex opere operato idem est fructus Missæ celebrata pro una persona tantum, ac celebrata pro pluribus personis: sed non sequitur, tantam portionem dari singulis, si pro pluribus celebratur, quantum unus solus habet, si pro eo solo celebratio fiat. Ita Covarruvias in *cap. Alma Mater* part. 1. §. 5. num. 9. in *fine*. Quarta est Pasqualigi de *Sacrific. Missæ* quest. 123. n. 10. ubi ait, illa verba non est Divi Hieronymi, sed addita à Gratiano, & desumpta à verbis Lupi de Oliveto in *Regula Monachorum*, collecta ex scriptis D. Hieronymi *cap. de Contemplat. Orat.* & *Leit.* & dicta verba sunt intelligenda de valore proveniente ex devotione, vel indevotione celebrantis, & sic ex opere operantis; idque manifestum est, quia loquitur ibi textus tam de Missa, quàm de recitatione Psalmorum; certum est autem, quòd Psalmi non dant fructum ex opere operato, quòd provenit fru-

ctus ex devotione recitantis, qui fructus unius Psalmi recitati cum hilaritate mentis potest equare fructum centum Psalmorum recitatorum cum pigritia; & idem defendendum est de Missa circa fructum ex opere operantis.

Ex bucculo deductis colligendæ veniunt sequentes conclusiones, valde utiles tum ipsis Sacerdotibus, tum Parochis pro excitando populo ad devotionem erga Sacrosanctum Missæ Sacrificium.

Conclusio prima. Fructus generalissimus in unaquaque Missa destinatus est à Christo totum, & 43 fructus tam militanti, quam purganti, ut dictum est supra num. 41. Hinc fit, quòd singula Sacrificia, quæ in toto mundo celebrantur, profunt omnibus Christianis (excipie excommunicatos, & exilentes in peccato mortali) vivis, atque defunctis, tum ad remissionem peccatorum pro peccatis jam condonatis debitum; tum ad impetrationem bonorum spiritualium, & temporalium, ut docet Suarez in 3. p. D. Thom. tom. 3. *disp.* 79. *sect.* 8. Vasquez, & Tannerus apud Gobatum d. *trac.* 3. num. 129. Huius conclusionis clarum testimonium est oratio illa, quam omnes Sacerdotes recitant celebraturi. *Ego volo celebrare Missam, & consecrare corpus, & sanguinem decora est Indulgentia annorum quadraginta, toties quoties à Litaturis recitatur, per Gregorium XIII. ut ostendi in meis Decisionibus de Eucharistia Decif. XLII. num. 2. & 3. in ea enim profertur Sacerdos, se obtulatur Sacrificium, ad utilitatem suam, totisque Curie militantis, & pro omnibus, qui se commendaverunt orationibus suis in genere, & in specie. In pro felici statu Sanctæ Romanæ Ecclesiæ; videlicet pro toto populo Catholico Christiano; & idem denotant formulæ pro utroque Memento.*

Conclusio secunda. De fructu Missæ non solum generalissimo, sed etiam medio (saltem nisi iste totus ob stipendium debeat uni soli) participant omnes illi, qui aliquo modo coadiuvant celebrationem Sacrificii. Hos inter sunt ædificati, ministri in Missa, & qui deſerunt necessaria ad eam celebrandam, puta Calicem, paramenta, Hostias, Vinum, seu candelas. Gobat. d. *trac.* 3. num. 107. Hinc plures gratias receptas à custodiis Ecclesiarum, & ab his, qui Altaria ornata tenent, referunt Historiæ; prout de illis, qui devotè ministrant, & respondent Sacerdoti celebranti, quorum exempla plura narrat Sperellus in *Paranesti Telurg. cap.* 22. *per totum*, ubi num. 4. specialiter notat, quòd S. Thomas Aquinas quotidie Sacro inferviebat, & pluries in anno idem in Basilica Divi Marci facit Serenissimus, ac Piissimus Dux Venetiarum. De S. Wenceslao Duce Bohemiarum legitur in Breviario Romano die 28. *Septembris* *lect.* 5. quòd ipse Summa religione Sacerdotes veneravit, suis manibus triticum serbat, & vinum exprimebat, quibus in Missa Sacrificio usquebatur. In vita S. Tereſiæ scripta ab Illustrissimo, & Reverendissimo Didaco de Yepes Episcopo Tarraconensi, qui fuit Philippisecundi Regis Hispaniarum, nec non eiusdem Sanctæ Tereſiæ Confessarius, de eadem Sancta dicitur, refert, fuisse solitudinis eximia circa res omnes spectantes ad divinum Eucharistia Sacrificium his verbis: *Averna grandissima pinnula, ebe tutto quello, che apparteneva al culto, ed alla venerazione di questo Santissimo Sacramento, fosse molto perfetto, (notet Parochi) e molto netto; non solo gli Altari, Pallotti, Ornamenti, Corporali, e Calici; ma le altre cose minori ancora; e che più da lungi sono ordinate al suo culto, e riverenza.* Et paulò post narrat, cum sibi celebraturo Sancta Tereſia misisset manutergium summè odoriferum, ipse eam reprehendit; at illa respondit, ubi agit de cultu incurienti Sacrificii, vellem, ut tota Ecclesia angelica aqua lustraretur; quare ibi prædictus Auctor conclu-

cludit: *Da questo sono venuti i suoi Frati, e le Monache ad essere tanto diligenti nel culto Divino, che non si trova simile pulitrezza ad Altari in parte del Mondo, che io conosco.* Repetendum hic etiam est exemplum illud, à nobis relatum supra Decif. XIV. num. 27. de nobilibus adolescente Vallisoleto, qui donaverat domum S. Tereſiæ ad fabricandam Ecclesiam; mortuus enim non multò post, meruit liberari à penis Purgatorii virtute primi Sacrificii, & primæ Missæ celebratæ in prædicta domo in Ecclesiam conversa; ut scribit ipsamem S. Tereſia *tomo secundo suorum operum c.* 15. Et quòd magnoperè proficiat ad auxilia gratiæ, & alia divina beneficia obtinenda, edificare Ecclesiam, in quibus Sacrosanctum Missæ Sacrificium Deo possit offerri, differit etiam Hieronymus à Basilica Petri in *Ephemerid. Sacris tom. 2. calendis Februariar. in vita S. Epheri de Montefalco*, qui cum reperisset thesaurum, data Imperatori medietate, aliud dimidium in constructione Ecclesiarum consumpsit; & in Sanctorum numerum meruit collocari. Ex quibus, & consimilibus exemplis poterit Parochi pietatem fidelium excitare, præcipue divitum, & nobilium hominum; ut se liberales reddant erga Ecclesias, & in necessariis pro incremento Missæ Sacrificio, ex cuius jugi celebratione, etiam post eorum obitum, magnam fructus portionem reportabunt. Gobat. d. *trac.* 3. n. 107. & 108.

Tertia Conclusio. Ipsi Myſta, & Sacerdotes devotè celebrantes habent in omni sacrificio, quod liant, suum specialissimum fructum, qui quidem non solum est æqualis fructui medio competenti stipendii pro Missa; sed etiam maior, tum ex ministerio proximiori, tum ex majori devotione, & fide, quæ inter celebrandum multipliciter excitantur: ut scribit Gavantus in *Rubric. Missal. d. part. 2. tit. 8. num. 3. litt. P.* & admittit Gobat. d. *trac.* 3. n. 139. Ex quo comprehendere licet, quanta laude digni sint tum Sacerdotes, qui quotidie devotè celebrant, tum fideles, qui frequenter Missam pie audiunt; omnes enim reportant à Missa fructum specialissimum, etiam ex opere operato, ut probat Suarez in 3. p. *disp.* 79. *sect.* 8. *vers. Quarto de ceteris*. At è contra quam reprehensibiles sint illi, qui charèdere Sacerdotali insigniti abſtinent à Sacrificio; hi enim (ut ajebat Ven. Beda, relatus à Gabriele Biel in *Canone Missæ lect.* 87.) quantum in eis est, privant SS. Trinitatem laude, & gloria, Angelos letitia, peccatores venia, iustos subsidio, & gratia; in Purgatorio existeres auxilio, Ecclesiam specialiter Christi beneficio; & seipsos medicina, ac remedio. Præterquam quod, probabilius est opinio Doctorum scribentium, Sacerdotem aliquoties in anno ad Altare non litantem peccare mortaliter, per textum in *cap. Dolentes* 9. De *Celebrat. Missar.* ubi Barbosa DD. allegat num. 12. & Fagnanus in *eod. cap. Dolentes* a. n. 13. & sequ. subdens, quòd multò magis Episcopi debent saltem semel in hebdomada celebrare: quiniò non decet, eos transire abique causa rationabili ullam diem, qua Missam, vel dicant, vel audiant, ut est expressum in *cap. de Privileg. in 6.* Et de obligatione Sacerdotum Prælatorum, & Antistitum frequenter Missam celebrandi, videnda est elegans, sed fortissima concio Joannis Pauli Olivæ Generalis Societ. JESU ex his, quæ habuit in Palatio Apostolico, & est in *secunda parte Concio XIII. alias LI. digna quidem*, ut à Myſtis omnibus legatur.

Quarta tandem conclusio. Licitum est Sacerdotibus accipere stipendium pro celebratione Missarum, nec argui possunt de Simonia, quando celebrant principaliter ob Divinum cultum, & salutem animarum, & secundariò propter stipendium, ad eorum sustentationem; ex doctrina S. Thomæ in *Quodlib. 8. art. 21.* relata per Cardenam in *Crisi Theologica Postbulla Dissert.* 27. num. 102. Quòd etiam ostendit Ma-

strius in *Theol. Moral. d. disp.* 19. num. 75. Sed est omninò illicitum accipere plura stipendia pro pluribus Missis, & iidem satisfacere unius tantum Missæ celebratione; tum quia id prohibuit est in Decretis Urbani VIII. de celebratione Missarum anno 1625. (quæ leguntur penes Pacem Jordanum *tom. 1. lib. 4. tit. 1. num. 515.* Tamburinus de *Sacrific. Missæ* lib. 3. cap. 1. §. 1. num. 7. & sequ. & Gobatum d. *trac.* 3. num. 518.) tum etiam quia id damnatum est ab Alexandro VII. in propositionibus scandalosis, anathematizatis Anno 1665. quæ per extensum ponit idem Cardenas in *Crisi Theologica part. 1. trac.* 1. *disp.* 19. n. 322. nec non novissima Summa Diana in *fine voluminis*; & Bufembaum impressus Venetiis Anno 1686. pariter in *fine libri*.

Verba Decreti Urbani sunt ista: *Deindè ubi pro pluribus Missis, etiam ejusdem qualitatis celebrandis, plura stipendia quantumcumque incongrua, & exigua, sive ab una, sive à pluribus personis collata fuerint, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesiis, &c. Sacra Congregatio sub obtestatione divini iudicii mandat, ac præcipit, ut abſolutè tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ elemosynæ præscriptæ fuerint (utique à dante elemosynam, ut eadem Sacra Congregatio declaravit super dubio secundo) itaut aliquin ii, ad quos pertinent, sive obligationi non satisfaciant, quinimò graviter peccent, & ad restitutionem tentantur.*

Propositiones verò damnatæ ab Alexandro VII. sunt sequentes. Octava. *Duplex stipendium potest Sacerdos pro eadem Missa licitè accipere; applicanda potenti partem etiam specialissimam fructus ipsius celebranti correspondentem; idque post Decretum Urbani VIII. Decima. Non est contra iustitiam pro pluribus Sacrificiis stipendium accipere, & Sacrificium unum offerre: neque etiam est contra fidelitatem, etiam si promittat, promissione etiam juramento firmata, danti stipendium, quod pro nullo alio offeram.*

Quòd si quærat Lector, an detur casus, in quo pro una Missa recipi possint plura stipendia? Affirmant Tamburinus de *Sacrificio Missæ* d. lib. 3. cap. 1. §. 3. num. 66. si stipendia iusto minorâ forent; & Sacerdos ille è necessitate adactus sit illa recipere. Idem concedit Cardenas in *Crisi part. 1. trac.* 2. *disp.* 20. num. 120. Si Myſta sit in gravi necessitate, & qui dat stipendium pro Missis sit dives; nam, ait, recipit Sacerdos stipendia non pro Missis, sed pro debito, quòd ille dives habet de jure naturæ, elemosynam sibi tradendi Prædictis tamen suæ Societatis Patribus non consentit Gobat. d. *trac.* 3. num. 568. quia nunquam licita est fraus, à qua excusari non potest talis Sacerdos, qui suæ indigentia consulere debet modis licitis, vel aperte manifestando suam necessitatem; præterquam quòd, cum nullus ordinetur in Sacris abſque sufficienti titulo, vel Patrimonio, ut hic Patavii rigorosè servatur, non est probabilis dicta gravis necessitas, nisi in Religiosis malæ vitæ, & ad vitia propensis. Et etiam in casu inculpabilis supervenientis paupertatis, Missa non est instituta instar mechanicæ artis ad sustentandam vitam corporalem Sacerdotum, ut ait Diana *part. 11. trac.* 8. *resol.* 67. §. 7. qui aliquo licito labore debent sibi victum procurare. *cap. Clericus. dist.* 91. *cap. Numquam consecr. dist.* 5. Quare Litantes ad Aras Sacras sciant, se unico stipendio pro unoquoque Sacrificio contentos esse debere, aliàs peccare mortaliter, & restitutioni esse obnoxios.

Utrum fructus Missæ Latreuticus, Satisfactorius, Propitiatorius, & Impetratorius sint separabiles, & independentes à se, itaut in una Missa possint diversis personis, & ad diversos fines applicari? Prædicti fructus an semper dentur infallibiliter ex opere operato? Sacerdotes non celebrantes an graviter peccent? Exempla apparitionum Animarum duarum Purgatorii de anno 1640. & 1658. Æs alienum solvendum in hac vita. Pœnalitates juvant mortuos.

SUMMARIUM.

- 1 Fructus Missæ diversi an diversi applicari possint?
- 2 Missa continet in se omnia Sacrificia Mosaicæ.
- 3 Capellanus an pro quatuor peccatis Missam ad diversos effectus possit eam celebrare?
- 4 Fructus Missæ sunt separabiles, & divisibiles.
- 5 Missa absque stipendio est applicabilis pluribus ad diversos fines.
- 6 Stipendii pluribus unica Missa non satisfacit.
- 7 Stipendia plura pro eadem Missa recipi possunt, si dantes illa expressè consentiant.
- 8 Satisfactorius fructus Missæ infallibiliter datur ex opere operato tam vivis in gratia existentibus, quam animabus Purgatorii.
- 9 Impetratorius fructus Missæ an detur infallibiliter ex opere operato?
- 10 Sacerdotes negligentes celebrare, vel differenter nimis peccant mortaliter.
- 11 Lame a' Vivi dall' esempio de' Morti, Liber utilisimus.
- 12 Anima adolescentis defuncti anno 1658. apparuit amico suo, & petiit suffragium sex Missarum.
- 13 Anima ejusdem Parochi Anno 1640. & 1641. ter apparuit, & postulavit à Parochiano suo plura suffragia.
- 14 Jejunia, & discipline juvant animas Purgatorii.
- 15 JESUS, MARIA, & Laudatum sūt Sanctissimum Sacramentum, ajunt anime Purgatorii, & num. 17.
- 16 Manus ignite signum impressum in humero hominis ab anima Purgatorii.
- 18 Crucis signum impressum ab Anima Purgatorii in brachio Viri.
- 19 Sacerdos raro celebrans graviter peccat.
- 20 Peccatum non remittitur, nisi restituatur ablatum.
- 21 Solutio debitorum est de jure naturali Divino.
- 22 Debitor non est absolvendus, qui non vult restituere in vita.
- 23 Jurgia cum proximis luuntur in Purgatorio.
- 24 Parochi tenentur dare exempla mansuetudinis.
- 25 Audire Missam prodest animabus Purgatorii.
- 26 Pœnalitates hujus vitæ juvant animas Purgatorii.

Firma remanente doctrina, quod plura stipendia recipi non possint pro uno Sacro faciendo; neque unius Missæ celebratione posse pluribus stipendiis satisfieri; disputant Theologi, cum fructus Sacrificii sint diversi, an eos dividere possit Sacerdos in Missa, illosque applicare diversis personis, vel ex sua devotione, & liberalitate; vel etiam accipiendo stipem?

Pro intelligentia repetendum est memoriter, quod explicuimus supra Decif. XIX. Missæ scilicet Sacrificium continere in se omnia genera Sacrificiorum Mosaicæ Legis, quæ fiebant in Dei honorem, & gratiarum actionem, ad Deum propitiandum, ad beneficia impetranda, & ad satisfactionem pro peccatis;

quapropter fructus Sacrificii Missæ, vel est *Latreuticus*, & *Eucharisticus*; quatenus offertur ad Dei gloriam, ac in gratiarum actionem pro receptis beneficiis; vel est *Propitiatorius*, dum quis petit remissionem culpæ, & emendationem vitæ; vel *Impetratorius*, quando postulat aliquid beneficium vel spirituale, vel temporale; vel tandem est *Satisfactorius*, dum applicatur pro satisfactione peccatorum, quas quis debet pro peccatis remissis.

Dubitatur itaque an Sacerdos possit hos fructus dividere, & diversis applicare? Sit exemplum. Capellanus Monialium litaturus ingreditur Ecclesiam; Sacrificiæ Præfecta cupiens prolutam suppellectilem Sacram feliciter ab ardenti Sole ficcare, petit Missam pro aeris serenitate: Matrona habens filium concubinarium, & ejus conversionem cupiens, petit Missam pro remissione peccatorum. Vidua pro anima mariti defuncti, ut à Purgatorio exeat, Sacrum postulat; & educanda in eodem Monasterio intelligens, se à parentibus desponsatam nobili adolescenti, pro gratiarum actione Missam flagitat. Ecce quatuor diversi fines sacrificandi, ob quatuor diversos effectus, Impetrationis serenitatis aeris, conversionis peccatoris, satisfactionis pro peccatis Purgatorii, & actionis gratiarum. Quæritur, an Capellanus prædictus unico Missæ Sacrificio omnibus satisficere possit, litando juxta mentem, & intentionem harum quatuor personarum?

Concedunt omnes Doctores pro voluntatem Sacrificantis posse hos fructus Missæ separari, & diversim applicari, juxta ejus arbitrium; sunt enim independentes ab invicem, & nullibi prohibitum, legitur, eos esse simul applicandos; ideoque licitum fore Sacerdoti, pro sua voluntate de illis disponere, ut doctè ostendit Gobat d. trad. 3. Theolog. Excerptim. à num. 141. & seqq. Tamburin. de Sacrific. Missæ d. lib. 3. cap. 1. §. 3. num. 43. & Marchinus de Ordine trad. 3. part. 2. cap. 17. Verum quod ad proximam talis divisionis, & divise applicationis, eam non approbant, nisi in duobus casibus. Primus est, quando Sacerdos ex sola liberalitate celebrat, & ipsius petitionibus supradictis vult satisfacere absque stipendio. In hoc enim casu potest divivam applicare fructus Missæ; ex ratione, quia liberalis promissio ita est interpretanda, ut minus sit onerosa promittenti. *1. Quidquid adstringendæ. ff. de Verb. obli. Menochius de Præsumptionib. lib. 6. præsumpt. 9. Lezana in Summa tom. 4. Verb. Missa n. 22. Tamburin. d. lib. 3. cap. 1. §. 3. num. 47. & Gobat. d. trad. 3. num. 158. At si stipendia pro prædictis fructibus exbursentur, ipsædem feri satis non potest unica Missa; tum ob prohibitionem resultantem ex Decretis Urbani VIII. tum quia qui Missam petunt, intendunt consequi fructus omnes ex eadem Missa provenientes. Tambur. d. §. 3. n. 46. Gobat. d. trad. 3. n. 153. Quartus in Rubr. Missal. post §. 3. part. in Appendice de Sacrificio q. 4. puncti 3. diff. 2. & alii allegati per Dianam p. 6. trad. 6. resol. 9. posita in Coordinato tom. 2. trad. 1. resol. 37. §. 3. nec non Giballinus de Simonia q. 18. Confid. 7. num. 17. Alter casus est, si postulantem Missam, & pro ea stipem dantes, expressè declarant, non pretendere nisi unum ex prædictis fructibus Sacrificii; tunc enim, quia volunti, & consentienti non fit injuria, poterit Mystra tum conscientia, acceptare plura stipendia, & divivim fructus requiritos applicare. Quartus d. difficult. 2. Vers. Colligitur secundo. Tamburin. d. lib. 3. c. 1. §. 3. num. 44. Bordonus Var. Resol. part. 1. resol. 25. num. 18. & Magistrus in Theolog. Moral. d. disp. 19. n. 79. Ex his deducenda veniunt nonnulla notabilia.*

Primum Notabile. Ex prædictis fructibus ille, qui est satisfactorius, & operatur remissionem peccatorum, conceditur, & habetur semper ex opere operato infallibiliter, id est ex ipsa Sacrificii institutione, & ejusdem Christi promissione independentem.

dentur à merito, & probitate operantis, dummodò non inveniatur obicem, id est culpam non remissam, ut ex Doctrina Scoti probat Magistrus in 4. sent. disp. 4. q. 6. n. 113. & in Theologia Morali d. disp. 19. num. 47. idcirco, quia in animabus Purgatorii esse non potest obex culpæ mortalis, eadem consequuntur infallibiliter fructum satisfactorium cujuscumque Missæ pro eis oblatæ; quemadmodum & justè in hac vita in gratia Dei viventis. Nicolius in Flosculis d. Verb. Missa num. 2.

Secundum notabile. De fructu impetratorio Sacrificii Missæ, per quem nobis impetrantur à Deo auxilia gratiæ ad poenitentium, & ad alia bona opera exercenda; obtinenturque alia beneficia etiam temporalia; an detur semper infallibiliter? sunt discutiendi Theologi. Alii enim negant, alii affirmant, quos longa manu cumulat Pasqualigus de Effectibus Sacrificii Missæ quest. 57. ubi affirmantibus adhæret, & allegat hujus opinionis fortissima argumenta; concludens, quod, licet non statim effectus impetratorius suum fortiter effectum, quia non habet tempus determinatum, sed pendet ex voluntate Dei; nihilominus ex occulto suo judicio possunt differri hæc auxilia usque ad tempus mortis; quod advertit etiam Sperellus in Paransii Teleturg. cap. 7. num. 2. & 3. nec non cap. 9. num. 7. ubi refert exemplum Equitis à se cogniti, qui cum pessimis moribus esset, suffragio Missarum emendationem sicut affecturus; & ego quoque testari cum veritate possum, non semel perverlorum hominum, in discrimine vitæ constitutorum, confessiones generales audivisse, eoque tanta, & tali contritione suscepisse Sacramenta, atque mortem optetisse, ut ex devotione erga Sacrosanctum Missæ Sacrificium, quam, etsi in peccatis demersi haberent, hujusmodi auxilia gratiæ cælestis eis fuisse concessa, non sit dubitandum.

Tertium Notabile. Sacerdotes negligentes in celebrandi Missis, ad quas tenentur, peccant mortaliter, propter notabile damnum spirituale, seu temporale, quod afferunt, sic differendo, illis, pro quibus tenentur eas Missas dicere. Sylvester Verb. Missa 1. quest. 10. in fine. Petrus Navarra lib. 2. cap. 2. Bonacina, Praxinellus, & alii apud Lezanam d. trad. tom. 4. Verb. Missa num. 38. ubi subdit, quod aliquando ultra peccatum, tenentur ad restitutionem stipendii; & ponit Decreta Sacræ Congregationis præcipientis, ne accipiantur onera Missarum, quibus infra modicum tempus satisfieri non possit, saltem absque consensu stipem dantis; quæ autem reputandum sit modicum tempus? idem Lezana refert Auctores autumantes, alios consistere in quinquaginta, vel sexaginta diebus; alios in octo, vel decem diebus tantum, & non ultra; ipse vero ait, *ibid. n. 39.* prudentis arbitrio id relinquendum fore, pensatis circumstantiis, loci, temporis, Missarum dicendarum, & Sacerdotum, qui illas dicere debent; nam esse potest, quod nulla mora detur absque peccato, si Missa dicenda sit pro præsentis infirmitate, tribulatione, expeditione litis, vel negotii instantis.

Et quoniam scopus harum Decisionum est, ut studiosi Parochi discant ex eis, non solum sibi, sed suis ovibus in spiritualibus proficere; me delectat hic transcribere nonnulla exempla, desumpta ex auro libello, cujus titulus Lume a' vivi dall' Esompio de' morti, typis evulgato Venetiis Anno 1680. apud Stephanum Curti; in quo leguntur plurimæ apparitiones Animarum Purgatorii, quas habuit Ven. Mater Franciscæ à SS. Sacramento Carmelita Discalceata; & quas Annotationibus illustravit Illustrissimus, & Reverendissimus Joannes Palafox Mendoza Episcopus Oxoniensis, piissimus, & doctissimus Antistes, qui etiam commentaria fecit ad Epistolas Sanctæ Teresie.

Igitur in prædicto libello n. 25. narrat ex juridica formatione processus, sibi constitit, quod Anno

1658. die 5. Mensis Februarii, anima ejusdem adolescentis apparuit amico suo de eadem Diocesi Oxoniensi, & illi ait: *Vi ricordate della parola, che ci dastimo l'uno all'altro, che a chi morisse prima, si dovessero far celebrare dall'altro sei Messe? Rispose con qualche turbazione, essere vero quanto diceva, & che della promessa si era dimenticato; però l'assicurava di farglielo celebrare con ogni brevità, ad altre di più, se ne aveva bisogno; Alche rispose, che non ne aveva bisogno di più; però se ne voleva far dire dell'altre, fossero per l'anime del Purgatorio; però, che non l'obbligava a quelle, mentre se ne andava a godere l'Idio. Quarum Missarum celebratio statim fuit completa pro liberatione illius animæ, quæ de hac vita ante novem annos exierat idcirco, quod die idem adolescens communicatus fuerat.*

Majoris ponderis est aliud exemplum, positum in eodem libello sub num. 146. extractum ex legali processu, formato de mandato Illustrissimi, ac Reverendissimi D. Gonzalez Velaschi Episcopi Calaguritani, in quo probatur, & revelatum fuit, Animam quondam Antonii Martinezi Curati Parochialis Ecclesiæ S. Mariæ de Stella, defuncti die 6. Aprilis 1639. ter apparuisse cum honore viri Parochiano suo, videlicet die 29. Novembris 1640. die 12. Decembris ejusdem anni; & die 22. Januarii 1641. Prima vice, cum ei manifestasset, se esse animam prædicti sui Parochi defuncti, eidem ita injunxit: *Anderai al Curato di S. Maria della Stella, e li dirai, che si dicano per l'anima mia diciannove Messe lette nell'Altare della Santissima Vergine della Stella; e cinque Salve cantate; & che si paghino de' miei beni per la fabrica di detta Chiesa otto Ducati: quali avevo offerro davli in vita, e nel tempo della morte me ne scordai; e finalmente, che si paghino ad Agnese Minnez mia serva quattro Ducati, che li restai dovendo del suo Salario: ed a Giovanni Saenz da Muniglia quattro carlini, che si scordai in mia casa nel darli certo denaro: ed a Diego Idiachez Collectore dell'Anime otto carlini, che li dovevo per limosina. E dimandarai perdono in mio nome a Pietro Martinez de Romero Scrivano del numero di detta Villa per un aggravio, che li feci farli levare l'officio di Scrivano per alcune lettere poco vere, che io scrissi al Signor Duca di Medina Celi. E lo stesso farai a Gio: Saenz di Muniglia per una falsità, che supposi mi avesse operato alcune lettere, e in bugia, e per questo lo trattai molto male con parole, e gli dissi molte ingiurie. Anco dimandarai perdono in mio nome ad Anna Ximenez, Vedova di Sebastiano Menga, perchè feci una lite molto acerba con essa lei un giorno appresso il macello, e gli dissi molte parole ingiuriose, poichè mi domandava alcuni denari, che io non gli dovevo.*

Sequitur deinde prædicta Anima rogare eundem virum Parochianum suum, ut jejunet septem festis feriis in Pane, & Aqua; faciatque ter disciplinam, cum confessione, & comunione, subdens: *perchè ti fo sapere, che le due discipline mi furono poste in penitenza: e l'altra offerri io di mia volontà, e con nessuna compii. Queste tre discipline applicherai per le mie obbligazioni, necessita, e travagli, facendole con ogni affetto, e devozione. Anche nel decorso di quelle sette Settimane festinai per me settantadue Messe lette, perchè queste lasciai di dire in giorni, che potei celebrarle, e non lo feci per mia sfoffezza, e negligenza. Et anche cinque volte visiterai cinque Altari, applicando l'Indulgenze per l'anima mia; e procurerai quanto puoi di fare queste opere in servizio di Dio, ed in stato di grazia, acciocchè siano più meritorie innanzi la sua Divina presenza.*

His auditis dixit Parochianus ad animam illam, timeo, ne Curatus Sanctæ Mariæ de Stella non credat

credat mihi: tunc Anima ipsa respondit, in signum veritatis, narrabis ei talia, & talia verba, quæ ego, antequam morerer, locutus sum cum eo. Abiit itaque Parochianus; significavit visionem Curato, sed oblitus fuit plura, & cepit jejulare, & alia facere sibi injuncta.

Secunda autem vice die 12. Decembris 1640. iterum apparuit anima illa eidem Viro Parochiano suo, qui statim dixit, *Jesús, & María, Laudatum sit sanctissimum Sacramentum.* Et Anima respondit, *ita sit in æternum.* Ne timeas, ego sum Antonius Martinez de Sancto olim Parochus tuus, qui locutus fui tecum; & indoluit, quod non retulerit Curato omnia ei imposta; nam dixerat, esse celebrandas decem Missas tantum; & solvendos Agneti famulæ quatuor Carlinos, & veniam petendam à Vidua Anna Ximenez, quod non fecerat. Parochianus ait, ob timorem, & terrorem hæc sum oblitus, sed adimplebo statim; iterum tamen dixit, Gens est incredula, & putant omnes, me somnari; tunc Anima addidit, dabo tibi signum manifestum, & imposuit manum super humerum ejus dexterum; & statim ob dolorem Vir ille in terram cecidit, & Anima evanuit; cumque surgere non posset, post duas horas à viatoribus, qui supervenerunt, ductus fuit domum, & a seculo Curato, ei significavit hanc secundam visionem, & visitato humero per Chirurghum, repertum est signum quasi unius manus, ac quinque digitorum; cumque dolor esset intolerabilis, voluit Parochianus ille, ut eum ducerent in Ecclesiam, & ad Altare Deparæ de Stella illum ungerent illius Lampadibus oleo, prout factum est; ibique orans, magno furore correptus, cessavit dolor.

Continuavit subinde devotiones, & penitentias ab Anima requisitas; Curatus quoque celebravit omnes 19. Missas, & solutiones fecit pecuniarum; & mens transacto, scilicet die 12. Januarii 1641. in meridie, cum Parochianus ille custodiret in campo vesperas suas, vidit splendorem magnum in aere, & audivit vocem dicentem sibi, Franciscus, Franciscus, tibi gratias ago pro penitentia completis; ego sum Antonius Martinez de Sancto, & ad gloriam vado Paradisi. Tunc Franciscus ait: *Dic Jesús María, & fac mecum tibi signum Crucis.* Respondit Anima illa: Si tu femel, ego millies dico Jesús María cum cælestibus omnibus; & signum Crucis facio tibi in brachio dextero; & splendor ille, qui erat in aere, elevatus est ad celum; & splendor Crucis facio tibi in brachio dextero; cumque Franciscus sentiret ardorem in Brachio, manica detracta, vidit in carne sua sculptam pulcherrimam Crucem; quam Judices in formatione processus pariter impressam in ejus brachio viderunt.

Hæc in summa est relatio trium illarum visionum, quæ fusiùs scriptæ sunt in Processu; super quibus antedictus Episcopus Oxomensis in prædicto libello à num. 149. facit plures observationes; nos autem, brevitate causa, quatuor tantum notabimus. *Unum*, quod Parochus illa torquebatur igne Purgatorii ob Missas decem, & novem ex pigritia non celebratas; ex quo comprobatur opinio per nos relata in antecedenti Decis. XXXIII. n. 54. quod Sacerdos raro celebrans, graviter peccat; hic enim, etsi frequenter celebraret, nam Parochus erat, quia aliquando desidiosus abstulit à celebratione, luit penam in alia vita; peccavit enim contra charitatem, privando animas Purgatorii refrigerio proveniente ex Sacrificio; ideò id notent omnes insigniti charactere Sacerdotali, & raro celebrantes; consultant sibi super hoc peccato omnissionis, & nolint, pretiosum talentum tenere otiosum, & involutum in sudario abscondere sub terram; prout ille servus nequam, de quo Matth. 25. versic. 18. ubi Tirinus ait: *Tales sunt qui vel pusillanimitate, vel laboris formidi-*

ne, vel otii appetentia subterfugunt charitatis officia.

Alterum notandum est restitutionem pecuniarum, quam Parochus ille facere debebat, & rogavit, ut fieret tum famulæ suæ Agneti, tum aliis personis; ex quo verissimam esse concisipimus sententiam illam Sancti Augustini: *Non remittitur peccatum, nisi restituatur ablatum.* cap. Primo 14. quest. 6. quia non fuit remissa pœna ignis huic defuncto, antequam restitutio adimpleretur, quod utinam considerarent omnes illi Parochi, & Possessores beneficiorum, qui negligentes sunt in solvendis oneribus publicis, quæ incumbunt suis Ecclesiis; & illa relinquunt solvenda à successoribus; peccant enim mortaliter contra justitiam, & nisi verè poenitent, salvari non possunt; quia obligatio solvendi quod quisque debet, non solum est de Jure Canonico, sed de Jure Naturali, & Divino, ut plene probat Eminent. Card. de Lauræa in 3. sent. tom. 2. de *Justitia commutativa disp. 23. art. 1.* Et quatenus etiam obtineatur remissionem culpæ per poenitentiam ante mortem, non effugient penam in Purgatorio, donec refarciantur successores in beneficiis pro damno, quod patiuntur in publicam gravædinem solutione. Et quis refarciet? Idem advertendum à confessoribus circa debitos livellorum, & legatorum; meminisse enim semper debent, non posse absolvi illum, qui potest in vita restituere, & vult committere restitutionem hæredibus, ut docet Cotonius in suis *Controversiis lib. 2. Controv. 9. num. 160.* à qua doctrina non est ausus discedere neque ipse Diana part. 5. trad. 3. resolut. 104. quæ refidet in opere *Coordinato tom. 1. trad. 4. resol. 51.*

Tertium, quod notare juvat, est petitio veniæ, quam Anima Parochi rogavit fieri ab illis, cum quibus jurgia habuit; verificatur enim quod Dominus dixit in Evangelio Matth. 5. versic. 22. *Omnis, qui transiit fratris sui, veus erit judicio.* Subdens ibidem pœnas, quas patietur ille, qui sola verba contumeliosa protulerit in proximum, ut fecit Parochus iste contra Petrum, & Annam de sua Parochia, quamvis crederet, se iustam causam jurgandi contra eos habere; tenebatur enim, tumquam Pastor animarum, iidem dare exemplum mansuetudinis, & penitentia, juxta dictum Apostoli ad Tit. 2. versic. 7. *In omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum.* Actio autem iracundia in Parocho, quamvis cum iusta causa, est reprehensibilis; nam de hoc Deus reprehendit Sacerdotes per Ezechielem cap. 34. versic. 4. his verbis: *Cum austeritate imperabatis eis, & cum potentia. Quare cauti sint Pastores animarum in servanda mansuetudine; & sæpè legant libellum Pauli Segerii, cujus titulus est *Il Parroco Istruito* præcipue in cap. XI. cap. XVI. & cap. XIX. ubi de bono exemplo per Parochos ovibus suis præstando.*

Quartum tandem notandum est, quod Anima prædicti Parochi, ut à gehenna Purgatorii liberaretur, petiit ab eodem Parochiano suo, tum ut Missas septuaginta duas audiret, & quinque Altaria visitaret; tum ut ter disciplinam faceret; sibi hæc satisfactio, & indulgentias applicaret; unde manifestum fit, Missæ Sacrificium, si devotè adiauerit pro Animabus Purgatorii, plurimum eis prodesse; & easdem valde juvari operibus pœnalibus, quæ homines Christiani suscipiunt faciendas in hac vita pro mortuis; vel sibi illatas undequaque patienter sustinent, quod docet Conc. Trid. sess. 14. cap. 8. & eruditè demonstrat Emin. Card. de Lauræa in 4. sent. tom. 2. disp. 13. de *satisfactione Penitentia art. 6. per totum.* Quare solliciti esse debemus circa tolerantiam afflictionum, & malorum, quibus ex Dei providentia exerceantur in hac vita; mirificè enim profund ad satisfaciendum pro poenis, quas debemus, pro patris culpæ; vel quas luere debent animæ aliorum in igne Purgatorii.

D E.

DECISIO XXXV.

ARGUMENTUM.

Disputatur, An fructus specialissimus Missæ, proprius Sacerdotis celebrantis, possit per eum, accepto stipendio, alteri applicari? Referuntur argumenta pro utraque opinione, & eligitur Affirmativa, quod ad validitatem applicationis: Negativa, quod ad receptionem stipendii, quæ est illicita, & prohibita tum ab Urbano VIII. anno 1626. tum ab Alexandro VII. anno 1659. Avaritiam ab omnibus Ecclesiasticis evitandam esse, auctoritatis, & exemplis modernis Sacerdotum luentium penas in Purgatorio confirmatur.

SUMMARIUM.

- 1 Fructus Missæ ex opere operantis satisfactorius, & impetratorius potest à celebrante alii applicari.
- 2 Fructus Missæ triplex generalissimus, medius, & specialissimus.
- 3 Fructus Missæ specialissimus an validè à Sacerdote cedatur alteri?
- 4 Quilibet in re sua est moderator, & arbiter, & num. 27.
- 5 Satisfactio resultans ex propriis bonis operibus potest à quocunque alteri applicari.
- 6 S. Franciscus Xaverius fecit disciplinam profatisfactione militis sui poenitentis.
- 7 Celebrans potest nolle pro se fructum Missæ specialissimum.
- 8 Missam audientes possunt applicare fructum alii.
- 9 Favori pro se introducto quilibet renuntiare potest.
- 10 Beneficium non conferitur in invitum.
- 11 Publice voluntati, & utilitati privata cedere debet.
- 12 Nemo potest eodem tempore velle, & nolle.
- 13 Mandatarius non debet excedere fines mandati.
- 14 Proprium semper sequitur suum subiectum.
- 15 Sacrificans non potest alterare naturam Sacrificii.
- 16 Remisso poenarum in Sacramento baptismi, & poenitentia an possit applicari alteri, quam baptizato, & poenitenti? & n. 27.
- 17 Quæ personalia sunt, non separantur à persona.
- 18 Disputabile, & incertum est, an Sacerdos possit alteri cedere fructum suum speciale in Missa.
- 19 Fructus impetratorius, & satisfactorius proprius celebrantis potest alteri cedi, & n. 22.
- 20 Fructus Meritorius in Missa quomodo datur?
- 21 Nullus de condigno meretur pro alio.
- 22 Ecclesia non prohibet Sacerdoti applicare alteri suum fructum speciale in Missa.
- 24 Vinæ Domini quomodo velit, & noli fructus vinæ.
- 25 Fideles se adinvicem orationibus juvare debent.
- 26 Proprium, & suum æquivalent.
- 28 Confessorius an possit poenitentiam applicare animabus Purgatorii?
- 29 Baptizatus in eo aucto debet pro se recipere fructum baptismi.
- 30 Volente persona, personalia jura cedi possunt alteri.
- 31 Stipendium an licitè accipiatur pro fructu speciali Sacerdotis? & n. 34.
- 32 Decretum S. Congregationis Concilii Anno 1626. circa stipendia Missarum, & Anno 1627. De Sacrificio Missæ.

- 33 Decretum ejusdem S. Congr. Concil. de Anno 1659. prohibens accipere stipendium pro fructu Missæ speciali ipsius celebrantis.
- 35 Fructus specialis Missæ non datur celebranti, nisi sit in gratia.
- 36 Nemo absque revelatione scire potest, an sit in gratia.
- 37 Simonia est recipere stipendium ob fructum speciale Missæ.
- 38 Simonia est vendere laborem annexum operi Sacerdotis.
- 39 Stipendium celebranti datur ob sui sustentationem.
- 40 Parochi quo die tenentur celebrare ex officio, non possunt accipere stipem pro applicatione Sacrificii.
- 41 Avaritia profus fugienda.
- 42 Exempla Sacerdotum pœnas luentium in Purgatorio ob avaritiam. & n. 43.

Cum olim interrogatus fuero super casu sequenti, placuit de eo differere, & ejus resolutionem hoc in loco ponere. Casus est iste: *Pia persona offert stipem Sacerdoti celebratorio, ut sibi applicet, atque cedat ejusdem Sacerdotis proprium, & personale fructum. Queritur an Sacerdos annuens, & stipem accipiens validè, ac licitè cedat, & applicet?* Pro recta hujus casus dilucidatione recolligenda sunt, quæ diximus supra, videlicet: Primò, quod fructus Missæ alius est ex opere operato, & alius ex opere operantis, ut in Decis. XXXIII. n. 11. difficultas autem præsentis casus non versatur circa fructum ex opere operantis; hunc etenim, saltem ut satisfactorium, ac etiam ut impetratorium posse alii per celebrantem cedi, & applicari concedunt omnes Doctores. *Mastrius in 4. sentent. disp. 4. quest. 6. num. 124. Versè ad confirmationem. Gobat in Theolog. Expert. trad. 3. num. 144. & Tamburin. de Sacrific. Missæ lib. 3. cap. 1. §. 3. num. 69.* Idcirco questio nostra versatur circa fructum ex opere operato. Secundò est pariter memoria repetendum, quod fructus Missæ ex opere operato est triplex, generalissimus, qui toti Ecclesiæ Catholice communicatur; medius, quem recipit ille, ad cujus instantiam celebratur Missa; & specialissimus, qui donatur ipse Sacerdos celebrans. *Tambur. d. lib. 3. cap. 1. §. 1. num. 3. & nos d. Decis. XXXIII. n. 41.* Dubitatur itaque, an Sacerdos celebrans possit hunc fructum specialissimum, & sibi proprium applicare alteri, ipsum poenenti, & pro eo stipem offerenti? & de duobus dubitari potest, scilicet an validè? & an licitè hæc applicatio fieri possit?

Quò ad primam partem dubii; Utrum Sacerdos celebrans possit validè applicare alteri suum fructum specialissimum, sunt duæ contrariæ Theologorum opiniones. Alii negant, alii affirmant. Affirmantium hæc sunt potiora argumenta.

Primo: Quilibet in re sua est moderator, & arbiter. *1. In re mandata. C. Mand. Sed hic fructus specialissimus est ipsius Sacerdotis celebrantis.* Ergo ad ejus arbitrium potest de illo disponere, & alteri applicare.

Secundò: Fructus specialissimus est ejusdem rationis cum fructu medio. Sed fructus medius est applicabilis alteri. Ergo & iste specialissimus. Tertio: Quilibet potest applicare alteri, satisfactionem resultantem ex propriis bonis operibus, sive vivo, sive defuncto. *Mastrius in 4. sentent. disp. 5. quest. 23. n. 620.* Hinc S. Franciscus Xaverius onus facienda disciplinam suscepisse pro militis confessi satisfactione, qui eum detrectabat suscipere, narrat 6. ex Turcellino, & Bartolo Gobat in *Theolog. Expert. trad. 7. num. 763. Versè. Oliva.* Ergo etiam Sacerdos celebrans potest alteri cedere fructum satisfactorium, sibi ipsi proveniente ex Sacrificio.

K

Quar-